

Berging van 'The Drip'

Op 5 november 1943 vertrokken dertig bommenwerpers vanuit Engeland naar het continent om de rangeerterreinen in Münster even boven het Ruhrgebied te bombarderen. Het gebied werd zwaar bewaakt door Duitse Flak-kanonnen. De vliegtuigen werden gedurende hun zes en een half uur durende missie (missie nr. 7) continu onder vuur genomen door meer dan veertig vijandelijke jagers. Een van deze 'Liberators' dook weer op in de geschiedenis.

Tekst: Barry Wijnandts/Foto's: DDG, archief

De kust voor Domburg is een aangename plek voor toeristen. Naast de gebruikelijke strandrecreatie wordt er ook veel gedoken. In augustus 2007 stuitten enkele duikers op wrakdelen van een vliegtuig. Zij maakten daarvan melding bij de gemeente. Het bleek te gaan om de B24-H 'The Drip' van het 579^e squadron waarvan nog steeds twee crewleden, piloot eerste luitenant Wallace D'Aoust en bommenrichter tweede luitenant Mart Etheridge, werden vermist. Vier van de tien bemanningsleden zijn omgekomen bij de crash en vier zijn door de bezetter gevangen genomen.

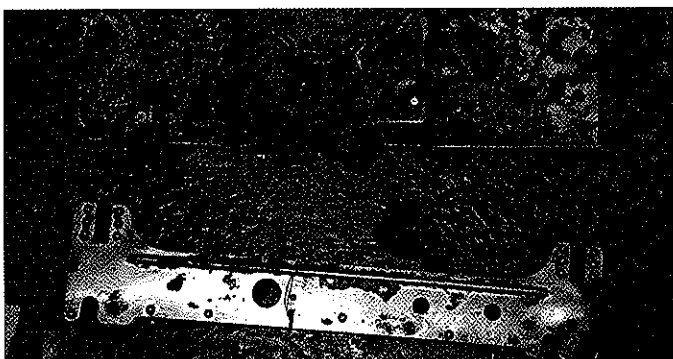
Omdat er mogelijk explosieven in en rond het vliegtuigwrak konden liggen, werd de Duik- en Demontegroep (DDG) erbij gehaald. Luitenant-ter-zee 1 Will Meurer voerde dit team aan. "Op basis van verklaringen van sportduikers waren we in de veronderstelling dat het wrak deels in tact op de bodem zou liggen. Het vliegtuig bleek echter in grote stukken uiteen gereden", zegt hij. Het wrak lag verspreid over een gebied van honderd bij honderd meter. De duikers hebben meerdere dagen langs de vliegtuigdelen gezwoommen om deze te identificeren. Ze vonden een wiel, diverse motoronderdelen en twee scherfwerende platen die de piloten hadden moeten beschermen. "Het bakboords cockpitraam is vervaardigd van gepantserd glas met een dikte van vijf centimeter. Het heeft duidelijk een voltreffer te verwerken gehad. We konden ons voorstellen op welke verschrikkelijke wijze de piloot in het vliegtuig moet hebben gezeten." Volgens Meurer was dit, zelfs na 66 jaar een emotionele confrontatie met het verleden.

Gered in vrije val

Volgens de verklaring van boordwerktuigkundige sergeant Thomas Anderson werd het toestel geraakt door gevechtsvliegtuigen en een Flak. Een van de bemanningsleden kwam direct om. Hij twijfelde of D'Aoust en Etheridge nog in staat waren om het vliegtuig te verlaten. Hij zag dat twee anderen een zwaargewonde collega nog het rip cord van zijn parachute in de hand duwden, alvorens hem uit het neerstortende vliegtuig te rollen. Hopelijk had hij nog de tegenwoordigheid van geest op tijd zijn parachute te openen. Dat bleek de redding van de boordschutter te zijn. Hij werd krijgsgevangen genomen, maar wegens zijn verwondingen overgedragen aan de Amerikanen.

De duikers brachten vooral veel munitie naar boven. De patronen kwamen van de .50 kaliber boordwapens. Veel daarvan waren slechts hulzen "wat aangeeft dat het gevecht tijdens de missie intensief is geweest", aldus Meurer. "Helaas heeft de B24 en haar bemanning deze strijd verloren. De duikers hebben aangetoond dat de bommenwerper zijn last heeft gedropt, want bommen werden er niet gevonden." Van de dertig bommenwerpers zijn er 26 teruggekeerd van missie nummer 7. De missie was geslaagd.

Rond het wrak waarin nog explosieven liggen, is inmiddels een duikverbod ingesteld. Hiermee wordt het gevaar van ongelukken verkleind. Het wrak geldt als zeemansgraf. 'The Drip' zal worden afgedekt met een laag zand.

Het bom release-mechanisme

De wrakdelen worden geïdentificeerd aan boord van het duikvaartuig Hydra.